

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1161

15.06.2025 (136)

Hitler i krig: Vad hände *egentligen*?

av A.V. Schaerffenberg

Del 8

Kapitel 7: Norra erövringen

Bröder kommer att slåss och döda varandra, män kommer att känna elände. En yxålder, en svärdålder - sköldar kommer att klavas - en vindålder, en vargålder, innan världens undergång."

Den nordiska *sibyllans vision* (cirka 800 e.Kr.)

När den polska staten försvann i början av oktober stod de västallierade plötsligt med en krigsförklaring i handen som hade förlorat all mening. Deras syfte med att utfärda den hade varit att rädda Polen, men alla chanser att få tillbaka landet hade gått förlorade för alltid. I själva verket hade allt tal om att "befria" polackerna försvunnit, eftersom hälften av dem var ockuperade av Ryssland, som fransmännen och britterna inte vågade stöta sig med. En känsla av obeslutsamhet och osäkerhet sänkte sig över London och Paris. Och kriget, som hade fått en så dramatisk start i öst, stagnerade under de kommande sex månaderna till i stort sett

ingen aktivitet.

Men under den tiden var Führern varken obeslutsam eller osäker. Genom alla diplomatiska kanaler som stod till hans förfogande meddelade han upprepade gånger de franska och brittiska myndigheterna att han skulle dra sig tillbaka från Polen (med undantag för den tyska staden Danzig) och avbryta alla fientligheter. På dessa fredserbjudanden var de allierade döva och stumma. Följaktligen förberedde Hitler sin offensiv i väst. Den måste genomföras med samma snabbhet som ett blixkrieg för att få slut på striderna så snabbt som möjligt. Precis som i Polen visste han att han hade tiden emot sig. Tyskland hade inte de lager av råvaror som krävdes för en långvarig konflikt. Han mindes de extrema umbäranden som hemmafronten hade fått utstå under första världskriget, umbäranden som till slut krossade samhället och ledde till sammanbrottet i november 1918. Som veteransoldat i skyttegravarna var han inte mindre medveten om att statiska utnötningssstrider innebar nederlag i lika hög grad i detta krig som i det förra.

Det ursprungliga datumet för hans offensiv var den 17 januari 1940. Men bara en vecka före den tyska operationen föll detaljerna i de allierades händer, när en major i Luftwaffe, som inte lydde order, tog med sig sin topphemliga kopia av attacken ombord på ett litet plan, vars pilot gick vilse i dåligt väder och landade i Belgien. Hela offensiven måste skrotas och Hitler bad sina generaler att komma på något helt annat. Några veckor senare blev han förskräckt när han fick veta att de föreslog en upprepning av första världskrigets utnötning genom skyttegravskrig mellan den tyska västmuren eller Siegfriedlinjen och den franska Maginotlinjen. "Mina herrar", sade han, "det här är 1940, inte 1914!" Medan han skissade på sina egna idéer för ett "blixkrieg" i väst fick han av en ren slump veta att general Erich von Manstein redan hade utarbetat planer för just en sådan offensiv, som Führern länge inte hade känt till.

Trots att Manstein var stabschef vid Armégrupp A:s högkvarter i Koblenz hade han hamnat i skymundan och förflyttats till ett obskyrt kommando, XXXVIII:e kåren som bildades vid Stettin, där han effektivt tystades. Hans idé om en dynamisk framryckning med motoriserade enheter genom Ardennerna, en region som ansågs oframkomlig för stridsvagnar och de flesta andra motoriserade fordon, fick hans överordnade, som var fast i första världskrigets strategier med statisk skyttegravskrigsföring, att "göra sig av med en inkräktare", som han senare sa. Medveten om generalstabens hopplösa beroende av föråldrad taktik (men ännu inte mistänksam för det förräderi som dess medlemmar begick mot honom), träffade Hitler von Manstein i hemlighet den 17 februari. "Med förvånansvärd snabbhet", minns von Manstein, "förstod han synpunkter som armégruppen hade försvarat i månader. Han gav mina idéer sitt fulla godkännande." Tillsammans utarbetade de

två männen varje punkt i den nya offensiven, som planerades till början av maj. Deras föreslagna strategier var anmärkningsvärt lika, men inte nödvändigtvis kompletterande: Detaljer i Führerns övergripande syn fylldes i av von Manstein.

Tyskland hade ett klart övertag mot Polen, men var i numerärt underläge mot Nederländernas, Frankrikes och Storbritanniens samlade styrkor. Mot den tyska arméns 106 divisioner ställde fransmännen ensamma upp med 110. I kombination med den brittiska expeditionsstyrkan och de belgiska och nederländska arméerna var Hitlers marktrupper i ett klart numerärt underläge. Dessutom var Wehrmacht tekniskt sett lika bra eller bättre än mycket av den allierade utrustningen. Till exempel var den 32 ton tunga franska *char de manoeuvre* B1 *bis med* sin 75 mm haubits den finaste stridsvagnen i världen, vida överlägsen den 2 cm kanon som avfyrades av Pzkw II, som Innes beskriver som "ryggraden i de tyska pansarstyrkorna fram till långt efter krigets början" (43). Det var egentligen en utbildningspansarvagn som togs i bruk i brist på något bättre. Wehrmachts pansardivisioner var så glest besatta med tekniskt otillräckliga exemplar som Pzkw II, att de i hög grad förlitade sig på de få, om än omoderna TNHP-stridsvagnarna som beslagtogs från den tjeckiska armén efter krisen 1938. Likaså överlägsen var den snabba franska medeltunga stridsvagnen *Somua* S-35 (25 km/h).

Det franska flygvapnet kunde stoltsera med 1.300 ofta fantastiska flygplan, som det tvåmotoriga attackplanet Potez, och utmärkta jaktplan, särskilt Dewoitine 520, Bloch 151 och Morane-Saulnier 406. Även det lilla holländska flygvapnet flög toppmoderna stridsflygplan, inklusive Fokker G-I med två bommar. Dessa överväganden övertygade den franske flygministern Guy La Chambre om att Luftwaffe lätt skulle kunna besegras. General Maurice Gamelin, stabschefen, var inte mindre självsäker när han jämförde sina sju motoriserade divisioner med tyskarnas fem divisioner med underlägset pansar.

Dagen innan Hitler träffade von Manstein för att konsolidera sina ansträngningar för en ny offensivplan mot väst, äventyrades dess maj-tidtabell när den brittiska jagaren *Cossack* gick in i Norges Jossing Fjord för att attackera ett obeväpnat tyskt fångtransportfartyg, *Altmark*. Norge ignorerade denna fega kränkning av sin egen suveränitet, men Hitler var nu varnad för de allierades avsikter i Skandinavien. Räddningen av några fångar från *Altmark*, även om det var *kosackernas* täckmantel, var inte värt att bry sig om. Av verklig betydelse var Oslos avslöjade samarbete med britterna.

Vid en tysk militärkonferens redan i december 1939 avslöjade marinens underrättelseofficerare i en lägesrapport att judiska politiker redan hade brutit mot internationell lag genom att kränka Norges neutralitet: "... den nuvarande norska regeringen har undertecknat ett hemligt fördrag med Storbritannien som innebär att om Norge blir inblandat i ett krig med någon av stormakterna, kan en invasion

av Storbritannien genomföras med norskt samtycke. En landstigning planeras i närheten av Stavanger, och Kristiansand föreslås som en möjlig brittisk bas. Den nuvarande norska regeringen, liksom Stortinget och hela utrikespolitiken, styrs av den välkände juden Hambro (Carl Joachim Hambro, alias "Hamburger"), en god vän till Hore-Belisha (Storbritanniens judiske krigsminister). Under en tid har det norska folkets sympatier medvetet drivits i en pro-brittisk, anti-tysk riktning, och hela den norska pressen är under brittisk kontroll. Hambro missbrukar sin ställning och försöker med hjälp av många brittiska agenter att få Norge under brittiskt inflytande eller i fullständigt beroende."

Churchills planer för att erövra Norge hade redan antagits av Royal Navy, som slutförde sina invasionsförberedelser följande månad. Faran var stor. Om de allierade intog Norge skulle deras flygplan och fartyg vara inom omedelbar räckvidd för Riket och dess industriella livslinje skulle brytas. Med fienden i Narvik, bara 133 mil landvägen från Gaellivare, skulle 11 miljoner av Tysklands 15 miljoner ton järnmalm gå förlorade. Gaellivare var Sveriges viktigaste gruvkomplex.

Utan Hitlers vetskap planerade Royal Navy, i maskopi med Frankrike, mineringen av neutrala norska vatten till den 8 april. Han gav order om att motinvasionen skulle inledas redan nästa dag. Flera år senare berättade Führern för ambassadör Walter Hewel att han aldrig skulle ha invaderat Norge om den tyska avlyssningstjänsten inte hade lyckats överhöra Winston Churchill berätta för den franske premiärministern Paul Reynaud att britererna skulle inta Norge först. Således varnad mobiliserade Hitler en nordlig attack på en gång. Tyskarnas och de allierades operationer var så nära parallella att deras styrkor faktiskt möttes till havs innan någon av dem kunde gå i land, när den brittiska jagaren *Glowworm* sänktes av *amiral Hipper* efter att ha rammat den tunga kryssaren och rivit en 120 fot lång reva i hennes bog.

Invasionen bestod av Luftwaffes fallskärmshoppare som intog Stavangers flygfält, med tyska sjölandsättningar i Oslo ("den första metropolen någonsin som föll för trupper som hade stigit ner från himlen", Grunwald, 50), Kristiansand, Bergen, Trondheim och den viktiga Narvik. Norska landbatterier hamrade in Kriegsmarines *Bluecher* innan hon kunde landstiga med sina trupper och avslutade sedan den nya tunga kryssaren med en mängd torpeder som fick henne att kantra och dränkte mer än tusen man. Under tiden torpederade och sänkte den brittiska ubåten HMS *Truant* den lätta kryssaren *Karlsruhe*. Följande dag överraskade sex engelska jagare tio jagare från Kriegsmarine. I den häftiga eldväxling som följde förlorade båda sidor två fartyg.

Den 12 april dök Royal Navy upp i styrka vid Narvik, som hade intagits av en liten styrka Wehrmacht-soldater under ledning av generalmajor Eduard Dietl, vars 2.000 man i 3:e bergsdivisionen (*Gebirgsjaeger*) försökte hålla tillbaka 25.000 al-

lierade trupper. Storskaliga landstigningar av franska och brittiska styrkor ägde redan rum vid Harstad på Lofoten mitt emot Narvik, Namsos och Aandalesnes. Två dagar tidigare hade Royal Navys jagare brutit sig in i hamnen och sänkt eller allvarligt skadat alla tyska fartyg där, inklusive Dietls fraktfartyg för ammunitionsförsörjning.

Tre dagar senare sänkte det mäktiga brittiska slagskeppet *Warspite*, understödd av en flottilj av flera krigsfartyg, alla återstående fiendefartyg samt sju jagare, utan att själva skadas nämnvärt. Vid det laget hade tyskarna förlorat tre kryssare, nio jagare och ett dussintal handelsfartyg, varav ytterligare två kryssare och en jagare var svårt skadade, medan Royal Navy endast hade lidit lindriga förluster. Operation *Weseruebing*, som Wehrmachts namn för invasionen av Norge kallades, verkade gå mot en katastrof, medan Dietls *Gebirgsjäger* var helt avskuren i sitt arktiska tillhåll, utan förnödenheter, mot en numerärt överväldigande fiende. När fransmännen och briterne ryckte in för att döda, bad Dietl Luftwaffe om hjälp via radio. Den kom genast i form av en luftbro med Ju-52:or som flög stafetter av fallskärmsfällningar, de första i sitt slag. Snart flög ransoner, ammunition och till och med förstärkningar i form av fallskärmsjägare ner till den belägrade garnisonen. Än en gång vände nationalsocialisternas innovation och mod en annars hopplös situation.

Nu hade hämndens ögonblick kommit. Första maj var just det för de brittiska örlogsfartyg som hade utplånat tyska fartyg som försökte förse Narvik. En skvadron av Stuka störbombare och nya Junkers Ju-88 medeltunga bombplan dök upp över Harstad, de allierades viktigaste hamn i Norge. De krossade de gigantiska hamnanläggningarna bortom all användning. Luftflotte V:s stridsflygplan, som skrek som valkyrior från himlen, sänkte den tunga kryssaren HMS *Curlew*, en jagare och ett trupp-fartyg. Slagskeppet HMS *Resolution* och ytterligare två kryssare flydde till Storbritannien, svårt skadade, trots att dessa enheter var bestyckade med dödligt Bofors pom-pom artilleri, bland de mest effektiva luftvärnskanonerna under kriget. Detta var dock bara början. I allt större antal fortsatte Stukas och Ju 88 att sänka eller oskadliggöra alla allierade örlogsfartyg i norska vatten. RAF och franska jaktplan skickades snabbt ut för att genskjuta dem, men de slogs ut av Messerschmitt-109:or.

I en sista kraftansträngning intog de fransk-brittiska styrkorna Narvik den 28 maj, då Dietl och hans försvarare drog sig tillbaka till de närliggande bergen. Kostnaden hade dock varit för stor och Frankrikes förestående fall tvingade de allierade att överge staden nästan lika snabbt som de ockuperat den.

Sedan, till allas förvåning, evakuerade engelsmännen plötsligt södra Norge, utan att meddela andra allierade befälhavare, och lämnade sina förbluffade norska och franska kamrater kvar på stränderna som var fulla av förvriden, rykande krigsma-

teriel. Det skulle inte bli sista gången som Britannia lämnade sina allierade i sticket. Inte heller skulle det vara sista gången som hennes styrkor drevs ut i havet. Tyskarna, som var underlägsna i antal överallt utom i luften, hade övertrumpfat hennes försök att ta över Norge i en av de mest hårt utkämpade, briljanta och innovativa militära kampanjerna i modern tid.

Nationalsocialisternas seger var långtgående, eftersom den inte bara oinlettgjorde briterernas planer på att anfälla norra Tyskland och säkrade rikets viktiga järnmalmsleveranser från Sverige, utan också gav Kriegsmarine och Luftwaffe viktiga baser utan motstycke från vilka de kunde operera mot de allierades sjöfart. Hitlers norska fälttåg bevisade att en beslutsam grupp ideologiskt inspirerade krigare, oavsett deras numerära underläge, kan besegra en annars överväldigande och mindre motiverad fiende.

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

**Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk**

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
**FOR-DANMARK!
MOD BOLJEVISMEN!**
Translated from the SS Original

**The Poisonous
Mushroom**
by Julius Streicher
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

**Hitler
in Italy**
by Heinrich Hoffmann
**HITLER
in ITALIEN**
English / German / Deutsch / English

**SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family**

**Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**